

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/110/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612211224
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5612211224.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: TREOS s.r.o., so sídlom Matúškova 19, 031 05 Liptovský Mikuláš, IČO: 36 398 667, zastúpeného zástupcom LEAGLE s. r. o., so sídlom Kuzmányho 3997, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 36 856 509, proti žalovanému: Sanmari s.r.o., so sídlom Belopotockého 3301/13, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 36 744 841, zastúpenému zástupcom ŠTELLMACHOVÁ & PARTNERS s. r. o., so sídlom M. Pišúta 936/16, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 36 861 251, v konaní o zaplatenie 15.710,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9Cb/233/2012-654 zo dňa 14.12.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9Cb/233/2012-654 zo dňa 14.12.2018 p o t v r d
z u j e .

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol (výrok I.). Samostatným výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania od žalobcu 100 %, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (výrok II.). V odôvodnení svojho rozsudku okresný súd poukázal na žalobu žalobcu doručенú okresnému súdu dňa 08.10.2012, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 15.710,- Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 15.710,- Eur od 16.08.2010 do zaplatenia a trovy konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavreli Zmluvu o dielo podľa ust. § 536 a nasl. ustanovenia Obchodného zákonníka, a to dňa 07.09.2007. Podľa článku IV. bod 4.5. písm. b/ si účastníci zmluvy dohodli, že cena diela bude účtovaná čiastkovými faktúrami zhotoviteľovi a uhrádzaná vo výške 95 % dohodnutej čiastkovej ceny diela + DPH. Zostávajúcich 5 %, ktoré predstavujú garančnú zábezpeku (tzv. zádržné) za bezvadné zhotovenie diela a sú určené na prípadné náklady súvisiace s odstraňovaním vád, budú uhrádzané takto: a/ 4 % do 21 dní po protokolárnom odovzdaní a prevzatí celého diela a jeho právoplatnej kolaudácie a po odstránení všetkých vád a nedostatkov uvedených v preberacom protokole alebo zistených v kolaudačnom konaní, b/ 1 % bude objednávateľ zdržiavať počas doby 24 mesiacov od právoplatnej kolaudácie diela a táto časť zádržného bude zhotoviteľovi uhradená po uplynutí tejto doby. Kolaudačné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.10.2008. Dňa 17.10.2008 žalobca so žalovaným spísali záznam, ktorým boli odstránené vady a nedorobky v zmysle preberacieho protokolu o odovzdaní a prevzatí stavby. Dňa 22.01.2010 žalobca so žalovaným uzavreli Dohodu o urovnaní v zmysle ust. § 585 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi 1 % z ceny diela z titulu zádržného vo výške 15.710,- Eur, ktoré nadobudlo splatnosť dňa 15.08.2010. Žalovaný napriek tejto Dohode o urovnaní túto povinnosť nesplnil

a dňom 16.08. 2010 sa dostal do omeškania. Žalobcovi tak vzniklo právo na zaplatenie aj úrokov z omeškania.

2. Okresný súd uviedol, že vykonal dokazovanie, a to v rozsahu dôkazov tak, ako ich vyjadril v odseku 8. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu a za aplikácie ustanovení § 261, § 358, § 387, § 388, § 393, § 536, § 538, § 546, § 554, § 560, § 562, § 563, § 564, § 428, § 429, § 436, § 437, § 439 Obchodného zákonníka v spojení s ust. § 585, § 586, § 587 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že žalobu žalobcu je nevyhnutné zamietnuť.

3. Okresný súd zhodnotiac vykonané dôkazy tak jednotlivo, ako i vo vzájomnej súvislosti, s prihliadnutím na všetko čo vyšlo počas konania najavo zistil, že dňa 07.09.2007 uzavrel žalobca v právnom postavení zhotoviteľa a žalovaný v právnom postavení objednávateľa Zmluvu o dielo (ďalej iba „zmluva“). Predmetom tejto zmluvy bol záväzok zhotoviteľa zhotoviť polyfunkčný objekt Centrum Liptovský Mikuláš, podľa projektovej dokumentácie pre realizáciu stavby vypracovanej výrobným družstvom Projekta, výrobné družstvo, IČO: 00 652 857, ktorá je prílohou č. 1, podľa stavebného povolenia, ktoré je prílohou č. 2, podľa výkazu výmer zo dňa 01.05.2007, ktoré je prílohou č. 3, podľa rozpočtu zhotoviteľa zo dňa 01.05.2007, ktorý je prílohou č. 4 a podľa časového harmonogramu prác od júla 2007, ktorý je prílohou č. 5. Strany sporu sú podnikatelia a tento záväzkový vzťah sa týka ich podnikateľskej činnosti. Zmluvné strany dohodli pevnú cenu za zhotovenie diela 44.975.580,- Sk bez DPH. V časti IV. bod 4.5. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že cena diela účtovaná čiastkovými faktúrami bude zhotoviteľovi uhrádzaná do výšky 95 % dohodnutej čiastkovej ceny diela plus DPH. Zostávajúcich 5 %, ktoré predstavujú „garančnú zábezpeku (tzv. zádržné) za bezvadné zhotovenie diela“ a sú určené na prípadné náklady súvisiace s odstraňovaním väd, ktoré budú uhrádzané takto: a/ 4 % do 21 dní po protokolárnom odovzdaní a prevzatí celého diela a jeho právoplatnej kolaudácie a po odstránení všetkých väd a nedostatkov uvedených v preberacom protokole alebo zistených v kolaudačnom konaní, b/ 1 % bude objednávateľ zadržávať počas doby 24 mesiacov od právoplatnej kolaudácie diela a táto časť zádržného bude zhotoviteľovi uhradená po uplynutí tejto doby. V prípade, ak zhotoviteľ vady diela neodstráni v dohodnutej lehote alebo v lehote stanovenej ustanoveniami Obchodného zákonníka alebo neuspokojí riadne uplatnený nárok objednávateľa na zľavu z ceny diela, je objednávateľ sám oprávnený odstrániť tieto vady na vlastné náklady (prípadne aj pomocou tretích osôb). Hodnotu týchto nákladov alebo nárok na zľavu z ceny diela jednostranne započíta s nárokom zhotoviteľa na zaplatenie zádržného.

4. Okresný súd uviedol, že zodpovednosť za vady diela môžu zmluvné strany upraviť spôsobom odlišným od ustanovení Obchodného zákonníka, teda majú dispozitívny charakter (§ 263 ods. 1 Obchodného zákonníka). V článku IX. sa zmluvné strany dohodli na zodpovednosti za vady. Podľa bodu 9.2. zmluvy dielo má vady, ak vykonanie diela nezodpovedá výsledku dohodnutému v tejto zmluve, teda tak, ako je dielo popísané a špecifikované v projektovej dokumentácii. Vadou sa rozumie odchýlka v kvalite, rozsahu a parametroch diela, stanovených v projektovej dokumentácii a tejto zmluve. Dielo je tiež vadné, ak nie je užívania schopné a/ alebo nemá vlastnosti určené projektom a ustanoveniami STN. Drobné odchýlky od projektovej dokumentácie, ktoré nemia prijaté riešenie, ani nezvyšujú cenu diela, sa nepovažujú za vady, ak boli dohodnuté súhlasným zápisom v stavebnom denníku. Podľa bodu 9.3. zmluvy záručná doba na prevzaté dielo je 60 mesiacov, okrem zariadení, na ktoré výrobca dáva inú záručnú dobu, uvedenú v záručnom liste, minimálne však 24 mesiacov. Záručná doba začína plynúť dňom odovzdania a prevzatia diela, a odstránenia všetkých väd a nedostatkov, na ktorých odstránení sa zmluvné strany pri odovzdaní a prevzatí diela dohodli. Plynutie záručnej doby na dotknutú časť diela sa preruší dňom uplatnenia práva objednávateľa na odstránenie väd dorúčením reklamácie alebo uplatnením iných nárokov z väd diela. Zárukou preberá zhotoviteľ záväzok, že dielo bude počas záručnej doby spôsobilé na riadne užívanie na dohodnutý účel. Podľa bodu 9.4. zmluvy oznámenie väd (reklamácia) musí byť vykonané písomne, inak nie je platné. Musí obsahovať označenie väd a opis ako sa prejavujú. Zmluvné strany rozdelili vady na a/ zjavné, b/ skryté a c/ havarijný stav. V bode 9.5. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že nároky objednávateľa z riadne reklamovaných väd sa riadia ustanovením § 564 Obchodného zákonníka. V bode 9.6. sa strany dohodli, že v prípade neodstránenia reklamovaných väd zhotoviteľom v dohodnutom termíne, zabezpečí odstránenie väd objednávateľ a vyfakturuje ich cenu zhotoviteľovi. Tento nárok (pohľadávku) si je objednávateľ oprávnený jednostranne započítať proti pohľadávke zhotoviteľa na zaplatenie splatnej časti diela.

5. Okresný súd ďalej uviedol, že dňa 22.01.2010 uzavreli strany sporu, a to účastníci zmluvy o dielo dohodu označenú ako „Dohoda o urovnaní (§ 585 Občianskeho zákonníka)“ (ďalej iba „dohoda“). V časti

II. dohody zmluvné strany uviedli, že „obe strany do súčasného obdobia nemajú medzi sebou vyrovnané všetky pohľadávky týkajúce sa stavby - Polyfunkčný objekt Centrum Liptovský Mikuláš, touto dohodou o urovaní si vysporiadajú všetky vzájomné práva a povinnosti finančného charakteru vzniknuté popri výstavbe Polyfunkčného objektu a to tak, že: objednávatel' zaplatí v hotovosti zhotoviteľovi sumu 55.474,83 EUR s DPH v deň podpisu tejto dohody. Týmto budú všetky finančné nároky zhotoviteľa voči objednávatel'ovi vyrovnané, okrem sumy 15.710 EUR, ktorá predstavuje podľa Článku IV. bod 4.5b/ Zmluvy o dielo zo dňa 7.9.2007 takzvané zádržné, ktoré je splatné dňa 15.8.2010“.

6. V článku III. dohody obe zmluvné strany prehlásili a zaviazali sa, že dňom zaplataenia dlhu objednávatel'om si nebudú uplatňovať voči sebe žiadne finančné nároky z dôvodu neuhradenia akýchkoľvek pohľadávok, ktoré vyplývajú zo stavby polyfunkčného objektu Liptovský Mikuláš realizovanej v roku 2007-2008. V prípade už začatých konaní urobia všetky úkony, aby tieto konania zastavili. V časti IV. dohody účastníci zároveň prehlásili, že predmet tejto dohody - finančné vyrovnanie, sa nevzťahuje na žiadne ďalšie práva a povinnosti vzniknuté zo Zmluvy o dielo zo dňa 7.9.2007 okrem tých, ktoré sú výslovne uvedené v tejto dohode. Žalobca sa bránil voči započítaniu žalovaného (zľavy z ceny diela) na zvyšok ceny diela - zádržné, s tým, že ide o finančný nárok a v dohode sa strany zaviazali, že si nebudú voči sebe uplatňovať žiadne finančné nároky. Okresný súd uviedol, že zľava z ceny je nárok zo zodpovednosti za vady a žalovaným bol uplatnený až keď žalobca v poskytnutej lehote odmietol odstrániť vadu diela v časti vzduchotechniky. Zodpovednosť za vady diela nebola predmetom dohody o urovaní. Z textu dohody nevyplývala pokonávka o zodpovednosti za vady a nárokov z nej vyplývajúcich, čo bolo zrejmé z článku IV. dohody. Z dohody nevyplývalo ani to, že by medzi stranami sporu bola sporná zodpovednosť za vady.

7. Okresný súd poukázal na list zo dňa 14.11.2012, t.j. po 22.01.2010, ktorým uplatnil žalovaný u žalobcu nárok na zľavu z ceny diela (č.l. 33-35 spisu) a dňa 22.11.2012 žalovaný voči žalobcovi jednostranne započítal na zádržné zľavu z ceny diela 38.414,23 Eur (č.l. 36-39 spisu). Žalobca namietal, že nešlo o pohľadávky spôsobilé na započítanie. Okresný súd uviedol, že zaplataenie ceny diela (zádržné) aj zľava z ceny diela sú pohľadávky spôsobilé na započítanie, obidva nároky bolo možné uplatniť na súde. Do doby odstránenia väd nebol objednávatel' - žalovaný povinný platiť časť ceny diela, ktorá by zodpovedala jeho nároku na zľavu, keďže vady neboli odstránené, hoci by aj nárok a výška zľavy bola sporná. Ak pohľadávka žalovaného titulom zľavy z ceny diela bola oprávnená, započítaním s pohľadávkou žalobcu titulom zostatku ceny diela - zádržného zanikla žalovaná pohľadávka (započítaním).

8. Podľa projektu pre stavebné povolenie vzduchotechniky obchodnej spoločnosti FIVING, s.r.o., Ing. Tatiány Staroňovej z augusta 2006 (č.l. 119-125 spisu), bol plánovaný výkon chladiča na 84 kW v letnej prevádzke a 61 kW v zimnej prevádzke (pri ohreve).

9. Kolaudačné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.10.2008. Odovzdanie a prevzatie diela nebolo medzi stranami sporné. Podľa „protokolu o odovzdaní a prevzatí dokončenej stavby“ k odovzdaniu a prevzatiu diela došlo dňa 12.09.2008 (č.l. 225-226 spisu) s písomným potvrdením záručnej doby 60 mesiacov (do 15.09.2013).

10. Podľa listiny označenej „odborný technický posudok vzduchotechnika“ vypracovanej Ing. C. L. zo dňa 28.06.2010, je vzduchotechnická jednotka vybavená chladičom vzduchu (priamym výparníkom) s chladiacim výkonom Q_{ch} 28,06 kW. Chladiaci výkon postačuje na zníženie teploty nasávaného vzduchu o cca 6 stupňov Celzia. Chladiaci výkon nepokrýva tepelné zisky v objekte a je nepostačujúci pre zabezpečenie dosiahnutia požadovaných teplotných parametrov v riešených priestoroch. Bolo potrebné vyriešiť doplnenie ďalšieho chladiaceho zariadenia. Navrhnuté riešenie predstavovalo 1./ doplnenie chladenia do existujúceho VZT systému, čo môže dodať do systému približne 32 kW chladiaceho výkonu, ale nezabezpečí dosiahnutie požadovaných teplotných parametrov, prípadne 2./ doplnenie pomocou nových klimatizačných jednotiek priamym chladením s centrálnou kondenzačnou jednotkou a potrebným počtom vnútorných klimatizačných jednotiek alebo systém s vodným chladením. Takýmto spôsobom by bolo možné dodať potrebný chladiaci výkon a zabezpečiť distribúciu, reguláciu chladiaceho výkonu.

11. Uplatneniu zľavy z ceny diela a jednostrannému započítaniu predchádzali úkony žalovaného. Okresný súd poukázal na to, že žalovaný preukázateľne už dňa 15.04.2009 oznamoval žalobcovi listom (č.l. 79 spisu), že vzduchotechnika má nefunkčné chladenie, čo okresný súd považoval za splnenie

notifikačnej povinnosti. Vadu mohol žalovaný oznámiť najskôr okamihom, keď sa o nej dozvedel. Nedostatok výkonu chladenia sa prejavil až v období, keď bola vyššia teplota vonkajšieho prostredia a dochádzalo k prehrievaniu vnútorných priestorov. Táto vada existovala už v čase odovzdania a prevzatia diela, avšak sa prejavila až neskôr, ale oznámená bola v dohodnutej záručnej dobe 60 mesiacov od odovzdania a prevzatia diela. Žalovaný žiadal vadu odstrániť. Nemohlo dôjsť k premlčaniu nároku žalovaného zo zodpovednosti za vadu diela. Zástupca žalobcu namietal premlčanie nároku zo zodpovednosti za vady diela podľa ust. § 562 ods. 2 písm. b) Obchodného zákonníka, lebo bolo preukázané a nebolo sporné, že o zjavnej vade v čase odovzdania diela zhotoviteľ a ani objednávateľ nevedel, čo je základnou podmienkou pre splnenie podmienky premlčania podľa ust. § 428 ods. 2 Obchodného zákonníka, keďže tak ako žalobca a ani žalovaný o zjavnej vade nevedel. K tejto argumentácii okresný súd uviedol, že žalobca nenamietal, že objednávateľ nesplnil svoju povinnosť oznámiť včas vadu diela (§ 428 ods. 2 v spojení s § 562 ods. 3 Obchodného zákonníka). Ak sám zhotoviteľ, a to žalobca, nemal v čase prehliadky diela pri odovzdávaní diela vedomosť, že výkon chladenia vzduchotechniky nie je dostatočný, nebolo možné to spravodlivo žiadať od objednávateľa - žalovaného. U oboch je možné očakávať minimálne rovnakú odbornú starostlivosť, keď štatutár žalobcu vypovedal, že dôveroval subdodávateľovi (s ktorým bol v zmluvnom vzťahu k dodávke vzduchotechniky). Okresný súd mal preukázané splnenie notifikačnej povinnosti podľa ust. § 562 ods. 2 písm. a), c) Obchodného zákonníka. Pokiaľ by išlo o ustanovenie § 428 ods. 3 v spojení s § 562 ods. 3 Obchodného zákonníka, že účinky odsekov 1 a 2 nenastávajú, ak vady tovaru sú dôsledkom skutočností, o ktorých predávajúci - zhotoviteľ vedel alebo musel vedieť v čase dodania tovaru - odovzdania diela, tak žalobca (zhotoviteľ) podľa výsledkov vykonaného dokazovania nemal vedomosť, že vzduchotechnika nemá požadovaný výkon. Dňa 08.12.2009 (č.l. 66-67 spisu) oznamoval žalovaný žalobcovi, že vzduchotechnika pri plnom výkone nestíha vychladiť priestor predajne a spoločnosť K+B - AIR nebola schopná problém vyriešiť. Súčasne požiadal o predĺženie záručnej doby o jeden rok. Listom zo dňa 03.03.2010 žalovaný žiadal od žalobcu písomné vyjadrenie k vadám a záväzné stanovenie termínu ich odstránenia, na ktoré upozorňoval nájomca ku dňu 01.03.2010 (najmä VZT pri plnom výkone nestíha ochladiť priestor predajne, nedostatočná výmena vzduchu a výpadky vzduchotechniky č.l. 102-103 spisu). Žalobca listom zo dňa 17.03.2010 oznamoval žalovanému, že závady vzduchotechniky boli ku dňu 11.03.2010 odstránené a priložil list subdodávateľa K+B - AIR, s. r. o., Ružomberok. Listom zo dňa 04.05.2010 (č.l. 107 spisu) žalovaný vyzýval žalobcu na odstránenie závadného stavu do 7 dní. V opačnom prípade dá vadu odstrániť prostredníctvom externej firmy a náklady si bude nárokovať v zmysle Zmluvy o dielo podľa článku IX. bod 9.6.. Žalovaný vyzval žalobcu listom zo dňa 22.07.2010 na osobné stretnutie za prítomnosti Ing. C. R. (štatutár subdodávateľa vzduchotechniky K+B - AIR, s. r. o.), z dôvodu prebratia vád VZP a klimatizácie (č.l. 110 spisu). Zástupca žalobcu listom zo dňa 14.10.2010 vyzýval svojho dodávateľa K+B - AIR, s. r. o. na odstránenie vady diela (subdodávateľ) z dôvodu, že vzduchotechnika nemá potrebnú kapacitu tak, ako bola naprojektovaná. Žiadal odstrániť vadu do 30.10.2010. O stretnutí žalobcu, žalovaného, stavebného dozoru a projektantov, ktorého predmetom bolo aj doplnenie chladiaceho výkonu vzduchotechniky, z dôvodu riešenia klimatizácie nebytových priestorov, bola spísaná zápisnica dňa 30.08.2011 (č.l. 112 spisu). Listom zo dňa 09.09.2011 (č.l. 115 spisu) žalobca oznámil žalovanému, že je v súdnom spore so spoločnosťou K+B - AIR, s. r. o. ohľadom závady (chladiaci výkon VZP), a pokiaľ nerozhodne súd, nemôžu túto vadu odstraňovať.

12. Okresný súd uviedol, že žalobca zodpovedá za vykonanie diela, hoci plnil prostredníctvom tretej osoby (subdodávateľom) tak, akoby dielo vykonal sám. Medzi objednávateľom a zmluvným partnerom zhotoviteľa - subdodávateľom nebol žiaden záväzkový vzťah. Listom zo dňa 26.09.2011 (č.l. 114 spisu) žalovaný vyzýval žalobcu na okamžité odstránenie vady diela, a to chladiaci výkon VZP, na ktorého nedostatočnosť opakovane poukazoval nájomca Player s.r.o.. O stretnutí žalobcu, žalovaného, stavebného dozoru Ing. T. T. a projektanta Ing. arch. Y. C. dňa 17.3.2012 bola spísaná zápisnica (č.l. 116-117 spisu). Predmetom bolo aj doplnenie chladenia výkonu VZP z dôvodu nevyhovujúco fungujúcej klimatizácie na prvom až treťom nadzemnom podlaží s tým, že namontovaný systém vzduchotechniky je nevyhovujúci a nie je v súlade s projektom pre stavebné povolenie, z ktorého vyplynula potreba inštalácie vzduchotechniky s minimálnym výkonom 82 kW a súčasná vzduchotechnika má výkon iba 28,06 kW, ktorý nevyhovuje. Stavebný dozor Ing. T. T. listom zo dňa 23.08.2012 vyzývala žalobcu na odstránenie skrytých vád na diele a nefunkčnom vzduchotechnickom zariadení. Keďže žalobca vadu neodstránil, a to ani v dodatočne poskytnutej lehote a po opakovaných výzvach, žalovaný mal právo požadovať primeranú zľavu z ceny diela v zmysle ust. § 436 ods. 2 Obchodného zákonníka a túto použiť na započítanie.

13. Okresný súd poukázal na to, že žalobca ako zhotoviteľ objednal vzduchotechniku od obchodnej spoločnosti K+B - AIR, s. r. o., IČO: 36 427 519 dňa 14.08.2008. Dodané zariadenie výrobcu Systemair má chladiaci výkon 28,06 kW (č.l. 124 spisu). Na Okresnom súde Ružomberok sa dňa 16.12.2010 začalo súdne konanie pod sp.zn. 3C/169/2010, v ktorom obchodná spoločnosť TREOS s.r.o., v právnom postavení žalobcu, žalovala obchodnú spoločnosť K+B - AIR, s. r. o., IČO: 36 427 519 a žiadala bezplatne odstrániť vadu na vzduchotechnike v polyfunkčnom objekte Centrum v Liptovskom Mikuláši, spočívajúcu v nedostatočne dodávanej kapacite chladeného vzduchu tak, aby výkon chladiča dosahoval 84 kW, ako bolo naprojektované projektom pre stavebné povolenie v auguste 2006, zákazkové číslo 060375-1.1 Ing. F. E. (spoločnosť FIVING, s.r.o., IČO: 31 571 778). Elektronická komunikácia a písomné kontakty medzi žalovaným a nájomcom Player, s.r.o. (INTERSPORT) v spise preukázali to, že problémy s chladením pretrvávali a nedošlo k žiadnej zmene (č.l. 142-143 spisu). Žalovaný o tomto stave informoval žalobcu. V konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok sp. zn. 3C/169/2010 na pojednávaniach boli vypočutí štatutár žalobcu Ing. Rudolf Galko, ako svedok G. E., štatutár spoločnosti K+B - AIR, s. r. o. Ing. Jozef Blumenstein. Vtedy konateľ Ing. Jozef Blumenstein vypovedal, že projektantka Ing. F. E. navrhla vzduchotechnickú jednotku, ktorá sa nezmestila do miestnosti v objekte na stavbe, a preto sa dohodol s konateľom žalobcu TREOS s.r.o., že vzduchotechnickú jednotku nahradí ekvivalentnou technicko-ekonomickou náhradou, ktorá bude svojimi parametrami spĺňať technické požiadavky. Nahradil to jednotkou Systemair a dimenzovanie výkonu tejto jednotky zveril spoločnosti SYSTEM AIR (jeho subdodávateľovi). Nimi bola navrhnutá podľa výkonov požadovaných projektom FIVINGU. V máji 2009 investor G. E. oznámil problémy s chladiacou jednotkou, keďže bola v záruke vyzval subdodávateľa, aby preverili funkčnosť. On si to zrátal a prišiel na to, že výkon vzduchotechniky je poddimenzovaný, čo znamená, že jednotka nestíha odniesť odvoz tepelnej záťaže. Podľa neho Ing. E. naddimenzovala vzduchotechnickú jednotku v objekte pre účely jej využitia. Do vzduchotechnickej jednotky nebolo možné umiestniť dodatočne chladič, lebo by sa nezmestil do priestoru strojovej vzduchotechniky.

14. Okresný súd poukázal na to, že vada sa prejavovala nedostatočným chladením, najmä pri zvýšenej vonkajšej teplote, k čomu sa vyjadroval aj znalec, čo oznamoval nájomca žalovaného, ktorý mal časť budovy v nájme (predajňa INTERSPORT). Prvotne žiadal žalovaný odstránenie vady, k čomu žalobca nepristúpil, hoci bol sám v súdnom spore s dodávateľom vzduchotechniky. Keďže nedošlo k odstráneniu vady, uplatnil si žalovaný nárok na zľavu z ceny diela. Až do konania na súde žalobca na obranu proti nároku na zľavu z ceny diela neargumentoval, že dohodou o urovnaní bola vyriešená vada diela (vzduchotechniky). Aj po jej uzavretí účastníci zmluvy o dielo riešili medzi sebou vadnú vzduchotechniku.

15. Súd prvej inštancie uviedol, že na zistenie zľavy z ceny diela v časti vzduchotechniky, ktorá predstavuje rozdiel medzi hodnotou, ktorú má dielo bez vád a s vadami v čase uskutočnenia plnenia zo zmluvy o dielo v spojení s Dohodou o urovnaní uzavretej dňa 22.1.2010, ustanovil súdneho znalca Ing. Ivana Čierneho v odbore stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností, odhad hodnoty stavebných prác a pozemné stavby, aby a/ vyjadril percentuálne rozsah vadnosti diela v časti vzduchotechniky s prihliadnutím na ich závažnosť, mieru zásahu do užívateľnosti diela, výšku nákladov potrebných na odstránenie vád s cieľom, aby bola vytvorená situácia blížiacia sa k stavu bez vád; b/ pokiaľ by to bolo možné, vyjadril peňažnou sumou rozdiel medzi dielom bez vád a dielom s vadou vzduchotechniky so zohľadnením percentuálneho rozsahu vadnosti diela v časti vzduchotechniky (vadné plnenie subdodávateľa vzduchotechniky K+B - AIR, s. r. o., so sídlom Textilná 23, 034 05 Ružomberok, IČO : 36 427 519, v zmluvnom vzťahu so žalobcom ako zhotoviteľom). Súdny znalec vypracoval Znalecký posudok č. 080/2017 zo dňa 23.05.2017. Súdny znalec odhadol funkčnosť vzduchotechniky na 20 % a vadnosť na 80 % s tým, že rozdiel ceny len v časti vzduchotechniky by bol 8.550,- Eur bez DPH a 10.174,50 Eur s DPH. Vo vzťahu k celému dielu, ktorým bola stavba so zohľadnením stavebných nákladov, odhadol cenu na hornej hranici 1.763.042,74 Sk bez DPH t.j. 58.533.30 Eur bez DPH. Okresný súd považoval za potrebné zdôrazniť, že predmetom zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným bolo vykonanie diela - stavby, nie iba parciálneho plnenia vzduchotechniky. To bol rozdiel medzi plnením žalobcu voči žalovanému (stavba) a jeho dodávateľa K+B - AIR, s. r. o. voči žalobcovi (vzduchotechnika). Súdny znalec vysvetlil, že inštalovaná vzduchotechnika nespĺňa požiadavky kladené na prevádzku klimatizácie, okrem výmeny vzduchu, chladenie v lete a ohrevanie v zime. Pre absenciu niektorých komponentov len vo veľmi malej miere zabezpečuje ohrev a chladenie. Takéto zariadenie nevyhovuje projektovaným parametrom a ani požiadavkám na štandardnú a bezproblémovú prevádzku objektu. Objekt nie je možné plnohodnotne využívať, lebo teplota vo vnútorných priestoroch nevyhovuje platným vyhláškam a požiadavkám na zdravé prostredie. Znalec prakticky vylúčil možnosť speňažiť súčasné nevyhovujúce zariadenie vzduchotechniky, ak by

bolo demontované. Žalovaný v dodávke stavby zaplatil aj nevyhovujúcu vzduchotechniku. Následne zaplatí jej demontáž, nové zariadenie (montáž) a jeho uvedenie do prevádzky (MaR, revízie, zaučenie obsluhy). Pri stavebných prácach vychádzal z cenníkov UNIKA Bratislava (odhad bol ovplyvnený vstupným údajom o podiele VZT v percentách na celkových nákladoch stavby uvedených v rozpočtových ukazovateľoch porovnateľnej stavby. Znalec bol vypočítaný na pojednávaní a odpovedal na otázky strán sporu. Príčinou nevyhovujúcej funkčnosti vzduchotechniky bol poddimenzovaný výkon chladenia, lebo bola dodaná jednotka s nižším výkonom chladenia, ako bolo projektované. K protokolu o funkčnej skúške uviedol, že pokiaľ sa skúška nerobí pri vysokej vonkajšej teplote, nie je možné zistiť, či klimatizačná jednotka stíha chlaďiť na požadovanú teplotu. Ak niektorá jej časť nemá požadovaný výkon, ovplyvňuje to funkčnosť celej sústavy. VZT je umiestnená v miestnosti, kde z priestorových dôvodov ju nie je možné dopĺňať, nie je tam priestor na ďalšiu montáž, musela by byť umiestnená mimo strojovne, napríklad na streche. Mohli by sa dopĺňať lokálne zdroje do miestností, kde je privádzaný vzduch.

16. Okresný súd k Znaleckému posudku č. 7/2018 znalca Dipl. Ing. Alexandra Skysfaka, z odboru strojárstvo, odvetvia mechatronika, odhad hodnoty strojových zariadení, mechanické zabezpečovacie systémy, predložený žalobcom uviedol, že riešil len parciálnu otázku vo vzťahu k vzduchotechnike, bez stavebných úprav a tomu zodpovedajúcich nákladov, resp. rozdielu ceny diela (stavby) s vadnou vzduchotechnikou a bez tejto vady. Na to poukázal aj súdom ustanovený znalec. Svedok B. L. (zamestnanec žalobcu) vypovedal, že vzduchotechnická jednotka podľa projektovej dokumentácie s daným výkonom sa nevošla do miestnosti a v priebehu výstavby bolo potrebné vzduchotechnickú jednotku namontovať, lebo po položení železobetónového stropu by to nebolo možné. Žalobcovi nič nebránilo odstrániť vadu, ktorú od neho žalovaný žiadal, ku ktorej sa staval počas celej doby pasívne, až odmietavo. Žalobca sám žaloval svojho dodávateľa K+B - AIR, s. r. o., za vadné plnenie vzduchotechniky z identických dôvodov, ako sa bráni žalovaný v tomto konaní, t.j. pre tú istú vadu. Pretože obrana žalovaného bola úspešná, keď tvrdil, že pohľadávka uplatnená žalobcom zanikla započítaním, okresný súd žalobu zamietol.

17. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, pretože mal vo veci plný úspech. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

18. Proti tomuto rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby bolo rozhodnutie okresného súdu zrušené a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne, aby bol rozsudok okresného súdu zmenený a žalobe žalobcu vyhovené, prípadne, ak by odvolací súd svojím rozhodnutím potvrdil výrok I. rozsudku okresného súdu, tak žalobca žiada výrok a nároku na náhradu trov prvoinštančného konania zmeniť tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Žalobca mal za to, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Okresný súd podľa žalobcu dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca uviedol, že hlavne namieta postup, resp. spôsob vedenia konania a vykonávania dokazovania spolu s posudzovaním dôkazov, predložených pred okresným súdom, a to pred rozhodnutím vo veci samej. Žalobca mal za to, že okresný súd porušil základné princípy a procesný postup v zmysle ustanovení CSP z titulu vadnosti vedenia konania, nevykonanie navrhnutých a predložených dôkazov, ako aj vadosť ich posudzovania. Žalobca namietol postup okresného súdu, ktorý na pojednávaní konanom dňa 17.09.2018 odmietol vykonať dôkaz prečítaním a oboznámiť strany sporu s písomnými námietkami žalobcu voči obsahu a záverom znaleckého posudku Ing. Ivana Čierneho, ktoré boli spracované a doručené okresnému súdu žalobcom pred týmto pojednávaním v podobe písomného podania „Vyjadrenie žalobcu k predloženému Znaleckému posudku č. 080/2017 zo dňa 16.09.2018“, ako aj s obsahom príloh tohto vyjadrenia k znaleckému posudku. Okresný súd zamietol návrh dôkazného prostriedku zo strany žalobcu na výsluch konateľa spoločnosti ELBH-SLOVAKIA spol. s r.o., Ing. Jozefa Rezníka, ako odborne spôsobilej osoby v odbore vzduchotechnika a klimatizácia. Okresný súd síce zabezpečil chýbajúcu dokumentáciu v zmysle čl. 33 znaleckého posudku, potrebnej pôvodne k vypracovaniu úplného a relevantného znaleckého posudku Ing. Čiernym od príslušného stavebného úradu, ale túto dokumentáciu znalcovi Ing. Čiernemu už nepredložil, ani nedoručil a ani nevyzval znalca na jej posúdenie a prípadné doplnenie znaleckého posudku, a to ani na pojednávaní dňa 21.11.2018. Okresný súd nedoručil vopred, pred výsluchom znalca Ing. Čierneho na pojednávaní dňa 21.11.2018, tomuto znalcovi prílohy k vyjadreniu žalobcu k znaleckému posudku a ani písomné

podanie - doplňujúce otázky žalobcu k výsluchu znalca, doručené okresnému súdu písomne elektronicky dňa 24.09.2018 tak, aby na tieto otázky sa mohol znalec náležite vopred pripraviť. Okresný súd na pojednávaní konanom dňa 21.11.2018 odmietol vykonať dôkaz prečítaním a oboznámiť strany sporu so závermi nového súkromného Znaleckého posudku č. 7/2018 zo dňa 18.11.2018, ktorý posudok bol vypracovaný znalcom v odbore strojárstvo, Dipl. Ing. Alexandrom Skysľakom, ktorý bol okresnému súdu doručený dňa 20.11.2018 a ktorého vypracovanie si zabezpečil žalobca na účely konania, s využitím svojho procesného práva podľa ust. § 209 CSP, napriek skutočnosti, že súkromný znalecký posudok a jeho závery boli zo strany zástupcu žalovaného výslovne na pojednávaní konanom dňa 21.11.2018 spochybnené. Okresný súd na pojednávaní konanom dňa 21.11.2018 a ani po ňom reálne neoboznámil strany sporu s obsahom a závermi „Dokumentácie stavebného úradu“ a na požiadavku právneho zástupcu žalobcu vyjadrenú na pojednávaní k možnosti jej preskúmania, okresný súd nijak nezareagoval a následným vyhlásením sudcovskej koncentrácie ju de facto neumožnil. Žalobca poukázal na to, že v zmysle ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP nemožno sudcovskú koncentráciu konania uplatňovať na predmetné súdne konanie začaté pred účinnosťou CSP, keďže vyhlásenie tejto sudcovskej koncentrácie by bolo v neprospech sporovej strany. I napriek vyhláseniu sudcovskej koncentrácie, procesne okresný súd skončil dokazovanie vo veci samej až osobitným procesným uznesením na pojednávaní konanom dňa 14.12.2018, teda tesne pred vyhlásením rozsudku.

19. Žalobca namietal, že zo strany okresného súdu neboli vykonané dôkazy označené a predložené, resp. s dôkazmi, ktoré boli žiadané, sa okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku nijako, ani skutkovo, ani právne nevysporiadal. Išlo o záverečné vyjadrenie žalobcu, Cenovú ponuku č. 011012/18 zo dňa 10.12.2018 od spoločnosti BK TECH spol. s r.o., predložená a doručená žalobcom okresnému súdu dňa 13.12.2018, t.j. listinný dôkaz, ktorým žalobca preukazoval výšku ceny dodávky a montáže pre realizáciu najvhodnejšieho riešenia vedúceho k odstráneniu nedostatočného parametra dodanej VZT - chladenia - oproti projektovanej jednotke VZT, t.j. k vytvoreniu situácie bližšie sa k stavu diela bez väd podľa záverov znalca vyplývajúcich zo súkromného znaleckého posudku, tabuľku - výpočet úrokov z omeškania z celej istiny pohľadávky žalobcu až do zaplatenia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku podľa žalobcu preferuje len skutkové a právne závery, ktoré sa opierajú výlučne o skutkovú a právnu argumentáciu žalovaného v rovine jeho obrany, ktorá viedla k tvrdeniam o vzniku nároku na zľavu z ceny diela na strane žalovaného voči žalobcovi. Okresný súd celé odôvodnenie svojho rozsudku vo vyhovení nároku žalovaného odvodzuje výlučne od dôkazných prostriedkov predložených žalovaným, ktoré sú zastrešené závermi znalca Ing. Čierneho v jeho znaleckom posudku. Dôkazy okresný súd hodnotil selektívne a nie vo vzájomnej súvislosti. Okresný súd nevyhodnotil tvrdenia, argumenty a dôkazy predložené a predkladané žalobcom. Žalobca namietal, že okresný súd nevyhodnocoval odborné závery znaleckého posudku a súkromného znaleckého posudku, ktoré sú diametrálne odlišné čo do kvality i kvantitý rozsahu vady diela a výšky nákladov potrebných na odstránenie tejto vady.

20. Žalobca ďalej namietal nesprávne skutkové zistenia okresným súdom. Žalobca nesúhlasil v tom, že by zodpovednosť za vady diela nebola predmetom dohody o urovaní. Takýto záver okresného súdu je nesprávny. Celá jednotka VZT bolo dodaná a prevzatá od subdodávateľa na stavbe priamo štatutárnym zástupcom, a to konateľom spoločnosti žalovaného, mimo fyzickej účasti zástupcu žalobcu, vrátane výkonu funkčných skúšok a zaučenia personálu, priamo pána E., ako konateľa žalovaného. Z právneho hľadiska išlo o vadu zjavnú, ktorú bolo možné zistiť s vynaložením náležitej odbornej starostlivosti už pri prevzatí diela a skúške jej funkčnosti. Okresný súd v odôvodnení rozsudku skutkovo ani právne nevyhodnotil primeranosť výšky nároku na zľavu z ceny diela a výšku nároku na náhradu škody, vyplývajúcu z použitej obrany žalovaného v konaní, t.j. najmä z písomného podania žalovaného zo dňa 14.11.2012, pričom oba nároky uplatnil žalovaný kumulatívne jedným podaním a jednou peňažnou sumou, ktorú následne započítal s nárokom žalobcu. Okresný súd nekriticky prijal záver súdom ustanoveného znalca, ktorý nemal odbornú spôsobilosť pre daný odbor strojárstvo, a teda pre skutočne odborné posúdenie vady diela spôsobom a v rozsahu uloženým súdom v uznesení o nariadení znaleckého dokazovania, čo namietal a preukázal žalobca v konaní a čo sám okresným súdom ustanovený znalec pri výsluchu na pojednávaní dňa 21.11.2018 výslovne potvrdil. Oproti tomu je súkromný Znalecký posudok č. 7/2018 zo dňa 18.11.2018, ktorý predložil žalobca a ktorý je od Dipl. Ing. Alexandra Skysľaka, znalca z odboru strojárstvo, kde patrí aj odvetvie Vzduchotechnika a klimatizačné zariadenia, z ktorého vyplývajú aj odborné zistenia podložené výpočtami a závermi znalca Ing. Skysľaka. Tento znalec na otázku okresného súdu uvedenú v uznesení o nariadení znaleckého dokazovania, t.j. určiť výšku zľavy z ceny diela v časti vzduchotechniky, ktorá predstavuje rozdiel medzi hodnotou, ktorú má dielo bez väd a s vadami v čase uskutočnenia plnenia zo Zmluvy o dielo uzavretej

medzi účastníkmi konania zo dňa 07.09.2007, túto určil vo výške 164.813,54 Sk, t.j. 5.470,81 Eur bez DPH, t.j. 6.510,26 Eur s DPH (19% v roku 2008), pričom okresným súdom ustanovený znalec určil túto výšku vo svojom znaleckom posudku bez úplných podkladov a relevantných odborných postupov, výpočtov, na sumu 8.550,- Eur bez DPH, t.j. 10.174,50 Eur s DPH. Žalobca v odvolaní poukázal na ďalšie vyjadrenia a závery vyplývajúce zo súkromného znaleckého posudku, podľa ktorých práve suma vo výške 7.784,68 Eur môže byť maximálnou sumou odborne zistenou znaleckým dokazovaním, ktorá by mohla zodpovedať výške nároku na zľavu z ceny diela, zodpovedajúcej rozsahu vady diela za predpokladu, že by bola žalovanému priznaná právoplatným rozhodnutím súdu v tomto konaní voči žalobcovi. Žalobca v odvolaní poukázal na to, že okresným súdom ustanovený znalec pri výsluchu na pojednávaní konanom dňa 21.11.2018, vzhľadom k námietkam žalobcu zásadným spôsobom korigoval svoje zistenia a závery uvedené vo svojom znaleckom posudku, keď ich vyhlásil za extrémne vyjadrenia a potvrdil, že objekt je využívateľný, prenajímateľný, možno s nižším komfortom užívania len na jeho južnej strane a len počas spravidla dvoch letných mesiacov v kalendárnom roku a že celá VZT jednotka je funkčná, má porovnateľné parametre, rozdiel je len v jednom parametri chladenia, pričom rozsah vady diela, t.j. užívateľnosť objektu v súčasnosti nevie posúdiť, lebo závisí na spôsobe využívania objektu stavby a počasí.

21. Žalobca vo svojom odvolaní zdôrazňoval, že skutkové a právne závery okresného súdu sú vrcholom ignorancie tohto súdu nielen voči samotnému znalcovi Dipl. Ing. Alexandrovi Skysľakovi, ale aj voči stranám sporu, keďže súkromný znalecký posudok svojim obsahom a závermi je neporovnateľne kvalitatívne aj kvantitatívne na úplne inej úrovni, hlavne odbornej úrovni, oproti znaleckému posudku predloženému okresným súdom ustanoveným znalcom. Žalobca v odvolaní apeloval na odborné závery súkromného znaleckého posudku, ktorý bol ním v súdnom spore predložený a okresným súdom ignorovaný. K nedostatočnosti prijatých skutkových záverov žalobca poukázal na to, že nedostatočnosť chladiaceho výkonu komponentu dodanej VZT možno odstrániť inak, jednoduchšie ako spôsobom, ktorý preukazoval ako jediný možný a ktorý použil na svoju obranu v danom konaní žalovaný, t.j. dodaním úplne novej VZT jednotky s tepelným čerpadlom. Postačujúce doplnenie chladiaceho výkonu existujúcej jednotky VZT je na úrovni 41,4 kW a nie je potrebné ho doplniť až na projektovaných 84 kW. Je odborne podložené a technicky možné a hlavne účelné a efektívnejšie riešiť prípadné odstránenie vady diela doplnením chladenia VZT pomocou vonkajších kazetových klimatizačných jednotiek na I. - III. NP objektu stavby, t.j. bez potreby zásahu do nosnej, či strešnej konštrukcie, a teda bez potreby vynaloženia nákladných stavebných prác a bez potreby stavebného otvárania strechy objektu stavby, ako dovodzuje a tvrdí okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku.

22. Žalobca mal za to, že okresný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Okresný súd sa nevysporiadal s celým obsahom dohody o urovaní a právnymi následkami z takto uzavretej dohody, vo vzťahu k právam a povinnostiam žalovaného. Dohoda o urovaní bola a je právnou nováciou záväzku zmluvných strán zo zmluvy o dielo. Touto dohodou bol nahradený celý záväzok zmluvných strán v rozsahu uvedenom najmä Čl. IV. zmluvy o dielo, teda aj bodu 4.5. zmluvy o dielo. Aplikácia dispozitívneho ustanovenia § 439 ods. 4 Obchodného zákonníka bola k tejto časti záväzku zmluvnými stranami vylúčená. Okresný súd sa vo svojom odôvodnení výlučne zaoberal istinou, t.j. pohľadávkou žalobcu vo výške 15.710,- Eur, ale nijakým spôsobom nevyhodnotil existenciu, či zánik príslušenstva pohľadávky, a to minimálne v rozsahu úrokov z omeškania, na ktoré sa zápočet pohľadávok čo do jeho rozsahu nevzťahoval. Žalobca zdôraznil, že žalovaným namietaná vada diela mala povahu zjavnej vady v zmysle bodu 9.4. písm. a) zmluvy o dielo, preto túto mal žalovaný namietat už pri preberacom konaní a ak sa tak nestalo, došlo k zániku zodpovednosti žalobcu za túto vadu. Žalobca namietal, že žalovaný jedným listom zo dňa 14.11.2012 uplatnil oba zodpovednostné nároky voči žalobcovi kumulatívne, čo nie je prípustné, ak požadoval zľavu z ceny diela a náhradu škody spolu vo výške 38.414,23 Eur. Skutkovo aj právne ide o dva samostatné zodpovednostné nároky, ktoré podľa žalobcu majú vlastný právny režim a nemožno ich spájať do jedného úkonu zápočtu pohľadávok bez preukázania ich vzniku a výšky, ako to urobil žalovaný v rámci svojej obrany. Pod nárok na zľavu z ceny diela podľa žalobcu nespadá nárok na úhradu nákladov spojených s odstránením vady diela objednávateľom, kedy ide o samostatný zodpovednostný nárok na náhradu škody. Žalovanému nemohol objektívne vzniknúť nárok na náhradu škody, pretože vznik a výšku tohto nároku nepreukázal a jeho výška nevyplývala ani zo žiadneho dôkazu, ktorý by žalovaný v danom konaní produkoval. Právne mohol žalovanému vzniknúť z titulu tvrdenej vady diela len peňažný nárok vo forme zľavy z ceny diela, ktorý nárok uplatnil žalovaný u žalobcu až v čase po začatí súdneho konania. Právnym následkom uzavretej dohody o urovaní bol hmotnoprávny zákaz jednostranne zmeniť, v tomto prípade znížiť

finálnu cenu diela a zmeniť tak výšku primárnych peňažných, finančných záväzkov zo zmluvy o dielo, pričom bola vylúčená aplikácia ustanovení bodu 4.5. zmluvy o dielo, z dôvodu novácie tohto záväzku. Žalovaný tento zákaz porušil a prelomil uplatnením svojho peňažného nároku z titulu zľavy z ceny diela k právnemu zníženiu ceny diela o výšku 15.710,- Eur, čo žalobca namietal ako právne nedovolený spôsob uplatnenia zodpovednostného nároku zo strany žalovaného. Formou kompenzačnej námietky žalovaný znížil záväzok ceny diela jednostranným úkonom započítania s pohľadávkou žalobcu, čo bolo v zmysle dohody o urovaní neprípustné. Nárok na zľavu z ceny diela žalovanému mohol vzniknúť alebo mohol byť akceptovaný, len ak by bol potvrdený právoplatne súdnym rozhodnutím vydaným v súdnom konaní. Až takto potvrdený nárok žalovaného by žalovaný mohol uplatniť voči žalobcovi.

23. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku neuviedol a ani neurčil výšku nároku na zľavu z ceny diela na strane žalovaného. V tomto smere je preto jeho rozhodnutie nepreskúmateľné. Rovnako je nepreskúmateľné, ako sa okresný súd vysporiadal s kumuláciou dvoch nárokov uplatnených žalovaným, a to so zľavou a náhradou škody. Bez ďalšieho okresný súd uznal nároky žalovaného spolu vo výške 15.710,- Eur vo forme jediného úkonu zápočtu pohľadávok. Okresný súd sa v odôvodnení svojho rozsudku nezaoberal ani podmienkami pre vznik nároku na náhradu škody z titulu vady diela. Žalobca nepopieral možnosť žalovaného uplatniť zodpovednostné nároky, avšak nie spôsobom a v rozsahu tak, ako to urobil žalovaný v konaní. Chýbajúce zdôvodnenie a posúdenie uplatneného nároku žalovaného na náhradu škody následkom vady diela v odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu, robí tento rozsudok nepreskúmateľný. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu nie je zjavné, k akému dátumu sa mali stretnúť pohľadávky uplatnené na započítanie. Okresný súd opomenul aplikáciu viacerých zákonných a zmluvných ustanovení pri právnom posudzovaní nárokov uplatnených stranami sporu v konaní, najmä ust. § 420, § 581 ods. 2, § 585, § 586 Občianskeho zákonníka a § 359, § 436 ods. 2, § 437, § 439 a § 373 Obchodného zákonníka, čím podľa žalobcu je daný odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, kedy rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

24. Vo vzťahu k nároku na náhradu trov prvoinštančného konania žalobca poukázal na to, že ním uplatnený nárok bol preukázaný a dôvodný. Navyše okresný súd sa nevysporiadal s nárokom žalobcu na príslušenstvo, a to na úroky z omeškania, ktoré sa nemohli stať predmetom zápočtu s pohľadávkami žalovaného, a preto ani nemohli zaniknúť, čo je vadou konania a rozhodovania na strane okresného súdu, ktoré rozhodnutie malo za následok to, že žalobca nemôže byť považovaný za neúspešnú sporovú stranu. Minimálne v rozsahu výšky príslušenstva, a to úrokov z omeškania, bol žalobca čiastočne úspešný. Nárok na zľavu z ceny diela bol a stále je sporným a posúdenie bolo predmetom voľnej úvahy okresného súdu a hlavne znaleckého dokazovania. Navyše väčšinu nákladov na znalecké dokazovanie znášal v konaní preukázateľne žalobca. Vzhľadom k takémuto predmetu sporu, ak obidve sporové strany boli so svojimi nárokmi v rovnakej výške 15.710,- Eur úspešné, pričom následkom zápočtu pohľadávok ich nároky mali zaniknúť, tak obidve strany sporu boli aj v rovnakej výške neúspešné, z ktorého titulu sa žiadnej zo sporových strán nemal priznať nárok na náhradu trov súdneho konania, čo by žalobca považoval za spravodlivé rozhodnutie súdu.

25. K doručenému odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný prostredníctvom svojho zástupcu v podaní zo dňa 08.02.2019. Primárne žalovaný uviedol, že rozsudok okresného súdu považuje za správny, ktorý bol vynesenej po náležite zistenom skutkovom stave veci. Žalovaný zdôraznil, že je značne zložitý sa vyjadrovať k jednotlivým tvrdeniam uvedeným žalobcom v odvolaní, pretože sú nekonzistentné, mnohokrát si navzájom odporujúce a nezodpovedajúce skutkovému stavu veci. Podstatou rozhodnutia okresného súdu bolo to, že žaloba žalobcu bola zamietnutá, keďže zaplatenie zostatku ceny diela, a to zádržné, zaniklo započítaním s nárokom žalovaného voči žalobcovi, ktorým bola zľava z ceny diela, a to jednostranným zápočtom žalovaného zo dňa 22.11.2012. Okresný súd sa správne v odseku 12. svojho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vysporiadal s Dohodou o urovaní zo dňa 22.1.2010, ktorá sa nedotýka nárokov žalovaného vzniknutých z titulu zodpovednosti žalobcu za vady diela. Z tejto dohody o urovaní vyplýva, že sa nevzťahuje na žiadne ďalšie práva a povinnosti vzniknuté zo Zmluvy o dielo zo dňa 7.9.2007 okrem tých, ktoré sú výslovne uvedené v tejto dohode. Skutočnosť, že predmetom dohody o urovaní neboli nároky zo zodpovednosti žalobcu za vady diela vyplýva zo samotného textu dohody, ako aj z logiky veci. Ku dňu podpisu dohody o urovaní plynula záručná doba na dielo, a preto logicky nemohli byť predmetom tejto dohody nároky žalovaného, ktoré by vznikli v priebehu tejto záručnej doby, navyše, ak nie je možné sa vzdať práva, ktoré vznikne až v budúcnosti.

26. Bolo nepochybne preukázané, že žalobca dodal žalovanému vadné dielo v časti vzduchotechnika. Uvedené vyplýva z rozsahu dôkazov vykonaných pred okresným súdom. Do súdneho spisu bol založený žalovaným predložený Technický posudok vypracovaný spoločnosťou FIVING, s.r.o. v mesiaci júl 2013, v ktorom boli porovnané jednotlivé parametre vzduchotechnického zariadenia, ktoré podľa projektovej dokumentácie vypracovanej touto spoločnosťou malo byť dodané na stavbu, pričom bolo zrejmé, že skutočne dodané zariadenie malo celkový chladiaci výkon 28,06 kW, oproti naprojektovaných 84 kW a vôbec neobsahovalo tepelné čerpadlo (ohrievací výkon 0 kW). Do spisu bol žalovaným predložený aj Odborný technický posudok Ing. C. L., zo dňa 28.06.2010, z ktorého vyplývali tie isté skutočnosti, ako z Technického posudku spoločnosti FIVING, s.r.o.. Aj z tohto odborného posudku vyplynulo, že žalobca dodal vzduchotechnické zariadenie s chladiacim výkonom len 28,06 kW a tento chladiaci výkon absolútne nepokrýva tepelné zisky v objekte a je aj nepostačujúci pre zabezpečenie dosiahnutia požadovaných teplotných parametrov v riešených priestoroch. Žalobca doložil do súdneho spisu Dodací list zo dňa 14.8.2008, na základe ktorého mu spoločnosť K+B - AIR, s. r. o. ako subdodávateľ dodala predmetné vzduchotechnické zariadenie, z ktorého dodacieho listu a jeho príloh vyplynulo, že bolo dodané vzduchotechnické zariadenie len s výkonom 28,06 kW. Vadnú dodávku vzduchotechnického zariadenia napokon potvrdil aj žalobca tým, že na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 3C/169/2010 sa proti spoločnosti K+B - AIR, s. r. o. domáhal odstránenia vady na vzduchotechnike v polyfunkčnom objekte Centrum v Liptovskom Mikuláši, ktorá spočívala v nedostatočne dodávanej kapacite chladeného vzduchu tak, aby výkon chladiča dosahoval 84 kW, ako bolo naprojektované projektom pre stavebné povolenie v auguste 2006 spoločnosťou FIVING, s.r.o.. Napokon bol aj zabezpečený súdny Znalecký posudok Ing. Ivana Čierneho č. 080/2017, z ktorého vyplynula vadnosť dodávky vzduchotechniky žalobcom, pričom výšku vadného plnenia odhadol na sumu 1.763.042,70 Sk bez DPH, t.j. 58.522,29 Eur. Znalec zistil, že vzduchotechnika je funkčná odhadom na cca 20% a nefunkčná, teda vadná, odhadom 80%. Žalobcom predložený súkromný Znalecký posudok č. 7/2018 znalca Dipl. Ing. Alexandra Skysfaka na vyššie uvedených záveroch súdom ustanoveného znalca nemohol nič zmeniť. Žalovaný oprávnené proti nároku žalobcu na zaplatenie zostatku ceny diela, a to zádržného, listom zo dňa 22.11.2012 započítal svoj nárok na zľavu z ceny diela vo výške 38.414,23 Eur. Vykonaným dokazovaním, najmä Znaleckým posudkom znalca Ing. Ivana Čierneho č. 080/2017 bolo preukázané, že žalovaný mal voči žalobcovi nárok na zľavu z ceny diela vo väčšej výške, než aký si žalovaný uplatnil proti žalobcovi listom zo dňa 14.11.2012 a následne započítal listom zo dňa 22.11.2012.

27. Okresný súd ustálil, že dielo malo vady, za ktoré zodpovedá žalobca, a to aj s poukazom na ust. bodov 9.1. a 9.2. zmluvy o dielo. Okresný súd v odseku 17. odôvodnenia uviedol, že žalovaný sa u žalobcu najskôr domáhal odstránenia vady a určil mu niekoľkokrát lehotu na jej odstránenie. Pokiaľ žalobca vadu neodstránil vzniklo žalovanému právo požadovať zľavu z ceny diela. Vzniknutý peňažný nárok na zľavu z ceny diela bol žalovaný oprávnený jednostranne započítať s nárokom žalobcu na zaplatenie zostatku ceny diela, zádržného. Takýmto započítaním zanikla celá pohľadávka žalobcu, vrátane príslušenstva, keďže príslušenstvo sleduje režim istiny. Rozsudok okresného súdu je spravodlivý, zodpovedá skutkovému stavu veci. Nedostatky vytýkané žalobcom nemajú vplyv na vecnú správnosť rozsudku okresného súdu. Treba vychádzať z materiálnej stránky veci, keď žalobca dodal žalovanému vadné dielo, a preto nemôže mať nárok na zaplatenie zostatku ceny diela, keďže hodnota vzájomného nároku žalovaného na zľavu z ceny diela niekoľkonásobne prevyšuje nárok žalobcu. Žalovaný žiadal rozsudok okresného súdu potvrdiť.

28. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 10.04.2019. V tomto žalobca uviedol, že zotrúva na všetkých svojich procesných a hmotnoprávných námietkach a odvolacích dôvodoch voči rozsudku okresného súdu. Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu dohody o urovaní žalobca mal za to, že jej hodnotenie žalovaným je povrchné, neúplné a účelové. Vadnosť diela v časti VZT bola známa stranám už pred uzavretím dohody o urovaní. Dohoda o urovaní podľa žalobcu nanovo riešila spôsob zániku finančných záväzkov zmluvných strán zo zmluvy o dielo. Touto dohodou bola vykonaná právna novácia záväzku príslušných ustanovení zmluvy o dielo aj k úhrade časti ceny diela v rozsahu 15.710,- Eur podľa ust. § 585 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pričom aplikácia dispozitívneho ustanovenia § 439 ods. 4 Obchodného zákonníka bola a je k tejto časti záväzku zmluvnými stranami vylúčená. Žalovaný uplatnil svoje nároky zo zodpovednosti za vady diela voči žalobcovi nedovoleným spôsobom, t.j. v rozpore so zmluvnými ustanoveniami zo zmluvy o dielo a v rozpore s právnymi následkami uzavretej dohody o urovaní, t.j. právne nedovoleným jednostranným započítaním, keď žalovaný znížil celkovú cenu diela, čo medzi stranami sporu bolo zmluvne vylúčené. Pokiaľ ide o body 9.5. a 9.6. zmluvy o dielo, tak na tento postup bolo nevyhnutné, aby žalovaný najskôr vady diela odstránil a nárok

si uplatnil v samostatnom súdnom konaní, čo však žalovaný vedome neurobil. Žalobcom uplatnený nárok v konaní nebol žalovaným spochybnený, tento bol zistený a v plnom rozsahu priznaný. Nárok uplatnený žalovaným v konaní, a to jeho nárok vo výške 38.414,23 Eur z titulu zodpovednosti za vady diela, bol čo do právneho titulu, rozsahu, výšky, jeho splatnosti a prípustnosti spôsobu jeho uplatnenia jednostranným zápočtom spochybnený a žalobcom namietaný. Úkonom zápočtu podľa žalobcu nedošlo k stretu pohľadávok, a preto ani nemohli tieto použité pohľadávky na započítanie zaniknúť, z ktorého titulu nárok žalobcu uplatnený v rozsahu istiny pohľadávky a jej príslušenstva právne trvá. Žalobca zdôraznil, že postupom okresného súdu boli porušené základné princípy Civilného sporového poriadku. Pokiaľ odvolací súd vyhovie odvolaniu žalobcu, tak bude daný dostatočný právny aj časový priestor pre okresný súd tieto závažné vady jeho procesného postupu a rozhodovania vo veci samej odstrániť a napraviť.

29. Postupom okresného súdu bolo vyjadrenie žalobcu doručené žalovanému s možnosťou vyjadrenia sa k nemu v lehote 10 dní, a to podaním okresného súdu zo dňa 16.04.2019 (č.l. 830 spisu). Žalovaný v podaní zo dňa 09.05.2019 uviedol, že žalobca vo svojom vyjadrení neuvádza žiadne také skutočnosti, s ktorými by sa žalovaný vo vyjadrení zo dňa 08.02.2019 už nevysporiadal. Žalovaný navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Súčasne oznámil zmenu obchodného mena u právneho zástupcu žalovaného.

30. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ustanovenia § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalobcu a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

31. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/110/2019-842 zo dňa 07.10.2019, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 12.11.2019 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

32. Krajský súd uvádza, že vzhľadom k rozsahu odvolacích dôvodov žalobcu bolo nepochybné, že tieto mali charakter tak procesnoprávných, ako aj hmotnoprávných odvolacích dôvodov. K rozsahu odôvodnenia rozsudku krajského súdu ako súdu odvolacieho, vo väzbe k odvolacím dôvodom žalobcu, je potrebné uviesť, že je už rozhodovacou činnosťou najvyšších súdnych autorít, a to nielen Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ale aj Ústavného súdu Slovenskej republiky ustálené to, že konanie o opravnom prostriedku, t.j. o odvolaní, v danom prípade žalobcu, nie je konaním, v ktorom je odvolací súd povinný dať odpoveď na každý jeden odvolací dôvod, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný a zásadný význam (uznesenie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 78/05). V súlade s touto rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR, preto krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku poukazuje na podstatné skutkové a právne závery vo vzťahu k vyjadreným odvolacím dôvodom žalobcu.

33. Ak aj žalobca v odvolaní namietal, že v určitých nastolených otázkach zo strany žalobcu tieto zostali súdom prvej inštancie nezodpovedané a nevyjadrené v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorého dôvodu žalobca vzniesol námietku nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia, krajský súd uvádza, že tento odvolací dôvod žalobcu nebol relevantný. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku dal odpovede na všetky podstatné a zásadné okolnosti danej sporovej veci. Jeho odôvodnenie má atribúty vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP. Okresný súd vyjadril žalobcov nárok, obranu žalovaného v uplatnení nároku na započítanie a k týmto dvom nárokom, na základe výsledkov dokazovania vyvodil skutkové závery, ktoré aj právne vyhodnotil. Účelom riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia nie je zahliť súdne rozhodnutie odpoveďami na jednotlivé otázky sporových strán, ale vyjadriť podstatu sporovej veci a jej skutkové a právne posúdenie, k čomu zo strany súdu prvej inštancie aj došlo.

34. Krajský súd uvádza, že postupom okresného súdu nedošlo k zásahu do práv a oprávnených záujmov žalobcu a ani žalovaného. Priebeh konania pred súdom prvej inštancie umožňoval tak žalobcovi, ako aj žalovanému, uplatňovať prostriedky procesnej obrany, procesného útoku. Ani jednej zo sporových strán nebolo upreté žiadne právo vyplývajúce z procesnoprávného predpisu v súvislosti s konaním pred

okresným súdom. K rozsahu a spôsobu dokazovania pred okresným súdom krajský súd zvyrazňuje to, že sporová strana má právo označovať a predkladať dôkazy. V konečnom dôsledku je to súd, ktorý rozhoduje, ktoré z označených a predložených dôkazov vykoná, resp. nevykoná. Právo žalobcu ako sporovej strany predkladať, označovať dôkazy, nebolo upreté. Toto právo žalobcu ako sporovej strany nie je možné zamieňať s oprávnením súdu, ktorý rozhoduje o tom, ktoré z dôkazov vykoná, resp. nevykoná. Rozsah a spôsob dokazovania je výlučne na súde. Konaním pred súdom prvej inštancie a jeho postupom krajský súd zistil, že tak strana žalobcu, ako aj strana žalovaného uplatňovala svoje práva za rovnakých procesných podmienok, t.j. bez zvýhodnenia alebo diskriminácie niektorej zo sporových strán. Ani jedna zo sporových strán voči sebe nemala výhodu, resp. nevýhodu. Krajský súd po oboznámení sa s postupom okresného súdu konštatuje, že obidvom stranám sporu boli vytvorené rovnaké podmienky na uplatňovanie prostriedkov procesného útoku, procesnej obrany. Okresný súd pri vyvodzovaní záverov zohľadnil skutkové okolnosti, dôkazy, ako aj právnu argumentáciu, ktorá v konaní vyvstala a ktorá vyplývala tak z vyjadrení predložených žalobcom, ako aj žalovaným. Nie je možné dospieť k záveru, že by dôkazy pred okresným súdom boli vyhodnocované jednostranne, resp. v záujme žalovaného ako sporovej strany. K tomuto odvolaciemu dôvodu žalobcu nebolo opory v priebehu a postupe konania súdom prvej inštancie. Krajský súd dodáva, že obidve strany sporu mali rovnakú možnosť obhajovať svoje záujmy a zároveň vylučujúcu mať možnosť podstatnej výhody voči protistrane.

35. Krajský súd na základe odvolacích dôvodov žalobcu nezistil, že by boli porušované okresným súdom základné procesnoprávne princípy. V súlade s Čl. 6 ods. 1 CSP, ako aj pôvodným procesnoprávnym predpisom, ktorým bol Občiansky súdny poriadok, strany sporu, t.j. tak žalobca, ako aj žalovaný, mali zabezpečené v sporovom konaní rovné postavenie, ktoré spočívalo v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany.

36. Krajský súd má za to, že v podstate súhrn odvolacích dôvodov žalobcu, ktoré sa vzťahovali na tvrdený nesprávny postup okresného súdu vo vedení konania a vo vykonávaní dokazovania je namieste zhrnúť pod záver prijatý krajským súdom v tom, že postup okresného súdu zaručoval obidvom sporovým stranám rovnaké podmienky pri uplatňovaní nárokov, resp. použitej obrany.

37. Krajský súd uvádza, že spôsob dokazovania pred okresným súdom nebol jednostranný tak, ako to namietal žalobca ako odvolateľ. Dokazovanie nebolo vykonávané v prospech žalovaného, ako jednej zo sporových strán. Spôsob a priebeh konania, ako aj dokazovania pred okresným súdom rešpektoval princíp dôkaznej povinnosti sporových strán, ako aj hospodárnosť konania, s vyvodením posúdenia odbornej otázky, ktorá tu bola nastolená v rovine nariadeného znaleckého dokazovania a vyhodnotenia tak dôvodnosti, resp. nedôvodnosti žalobcovho nároku, ako aj uplatnenej obrany žalovaným z titulu úkonu započítania. Krajský súd uvádza, že záverom okresného súdu, a to tak skutkovým, ako aj právnym, predchádzala racionálna úvaha konajúceho okresného súdu, majúca základ vo výsledkoch dokazovania (Nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 350/08). Súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu. Procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jej návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Všeobecný súd je povinný na procesné úkony strany sporu primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu a štádia civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu (IV. ÚS 329/04). Uvedené vyplýva priamo z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 329/2004 zo dňa 27. októbra 2004, podľa ktorého „...„Ak všeobecný súd reagoval na procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu a štádia civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, nemôže dôjsť k porušeniu základného práva na spravodlivý proces“. Zároveň sa poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04 zo dňa 31. augusta 2004, podľa ktorého „...„Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo že boli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov“.

38. Krajský súd má za to, že v dostatočnom rozsahu bolo okresným súdom vykonané dokazovanie. Pre vyhodnotenie odvolacej právnej veci sa nevyžadovalo doplniť dokazovanie, ani zopakovať dokazovanie

vykonané pred okresným súdom, preto krajský súd bol viazaný skutkovým stavom, ktorý zistil okresný súd za aplikácie ust. § 383 CSP.

39. Je nepochybné, že žalobca uplatnil zostatok z ceny diela, tzv. zádržné, voči ktorému nároku sa žalovaný bránil, že tento zanikol úkonom započítania, ktorý zápočet uskutočnil žalovaný listom zo dňa 22.11.2012 (č.l. 36 spisu).

40. Krajský súd nezistil dôvodnosť procesnoprávných odvolacích dôvodov žalobcu a rovnako ani hmotnoprávných odvolacích dôvodov. Krajský súd konštatuje, že sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi prijatými okresným súdom v napadnutom rozsudku, preto v podrobnostiach na jeho závery odkazuje za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP.

41. Žalobca jedným z odvolacích dôvodov namietal spôsob vyhodnotenia Dohody o urovaní okresným súdom, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 22.01.2010. Žalobca namietal, že Dohodou o urovaní zo dňa 22.01.2010 bol založený nový hmotnoprávny vzťah medzi žalobcom a žalovaným. Podľa žalobcu Dohoda o urovaní zo dňa 22.01.2010 predstavovala nováciu záväzkov ustanovení Zmluvy o dielo, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, podľa ktorej aplikácia dispozitívneho ustanovenia § 439 ods. 4 Obchodného zákonníka bola vylúčená. Podľa odvolacieho dôvodu žalobcu nebolo prípustné, aby žalovaný úkonom započítania znížil cenu diela takýmto jednostranným úkonom, formou kompenzačnej námietky. Krajský súd k týmto odvolacím dôvodom žalobcu uvádza, že sa stotožňuje s vyhodnotením, ktoré uskutočnil okresný súd. Po oboznámení sa s obsahom Dohody o urovaní zo dňa 22.01.2010 sa konštatuje, že gramaticky, obsahovo a ani vôľovo nevyjadruje to, čoho sa domáhal žalobca v podanom odvolaní. Dohoda o urovaní zo dňa 22.01.2010, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, sa netýka nárokov zo zodpovednosti za vadné plnenie. Z textu Dohody o urovaní zo dňa 22.01.2010 jednoznačne vyplýva, že sa nevzťahuje na žiadne ďalšie práva a povinnosti vzniknuté zo Zmluvy o dielo zo dňa 7.9.2007 okrem tých, ktoré sú výslovne uvedené v tejto dohode (čl. IV. dohody). Nie je prípustné, aby sa strana dohody vopred vzdala svojich práv, ktoré môžu vzniknúť až v budúcnosti. Takáto dohoda je postihnutá neplatnosťou v zmysle ust. § 574 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

42. Krajský súd poukazuje na to, že zodpovednostný nárok je daný zákonom a v danom prípade bol vyjadrený sporovými stranami aj zmluvne. Tohto zákonného a súčasne aj zmluvného nároku sa žalovaný nevzdal, čo vyplýva aj z čl. IV. Dohody o urovaní zo dňa 22.01.2010. Ak by takéto vzdanie mali namysliť tak žalobca, ako aj žalovaný, tak nepochybne by to vyjadrili v uzavretej Dohode o urovaní zo dňa 22.01.2010, t.j. že táto sa týka aj prípadných zodpovednostných nárokov, v akom rozsahu a ktorých, aby neodporovala ust. § 574 ods. 2 Občianskeho zákonníka. O to viac, keď už v čase uzavretia Dohody o urovaní zo dňa 22.01.2010 žalovaný listom zo dňa 15.04.2009, v zmysle čl. 79 spisu, uplatnil reklamáciu aj vzduchotechniky - chladenia, t.j. dátumovo táto reklamácia predchádzala Dohode o urovaní zo dňa 22.01.2010. Krajský súd zvyrazňuje, že Dohodou o urovaní zo dňa 22.01.2010 sporové strany nevyjadrili vôľu urovnať aj zodpovednostné nároky, ktoré vzniknú v budúcnosti z titulu vadne plneného diela, resp. zodpovednostné nároky uplatňované žalovaným ako objednávateľom. Rovnako Dohodou o urovaní zo dňa 22.01.2010 nebol vylúčený zmluvne dohodnutý spôsob uplatňovania zodpovednostného nároku žalovaným, vyjadrený v Článku IX. bodu 9.6. uzavretej Zmluvy o dielo medzi žalobcom ako zhotoviteľom a žalovaným ako objednávateľom, ktorá bola datovaná 7.9.2007, podľa ktorého Článku IX. bodu 9.6. „...v prípade neodstránenia reklamovaných vád zhotoviteľom, t.j. žalobcom v dohodnutom termíne, zabezpečí odstránenie vád objednávateľ, t.j. žalovaný a vyfakturuje ich cenu zhotoviteľovi. Tento nárok (pohľadávku) si je objednávateľ, t.j. žalovaný oprávnený jednostranne započítať proti pohľadávke zhotoviteľa na zaplatenie splatnej časti ceny diela“. Takto dohodnutý zmluvný spôsob uplatnenia zodpovednostného nároku žalovaný aj uskutočnil. Tento zmluvne dohodnutý spôsob uplatneného zodpovednostného nároku nevylučovala ani Dohoda o urovaní zo dňa 22.01.2010, keďže táto sa nevzťahovala na žiadne ďalšie práva a povinnosti vzniknuté zo Zmluvy o dielo zo dňa 7.9.2007, medzi ktoré ďalšie práva patrí aj zodpovednostný nárok žalovaného voči žalobcovi. Dohoda o urovaní zo dňa 22.01.2010 sa výlučne vzťahovala len na tie práva a povinnosti, ktoré boli výslovne uvedené v tejto dohode. Bolo nepochybné, že žalovaný viacerými listami uplatňoval voči žalobcovi svoj zodpovednostný nárok na odstránenie vád diela, a to nefunkčného chladenia; listami zo dňa 15.04.2009 (č.l. 79 spisu), zo dňa 08.12.2009 (č.l. 66 spisu), ktorým žiada odstrániť vady, nedorobky vzduchotechniky, ďalším listom zo dňa 04.05.2010 (č.l. 107 spisu) žalovaný vyzýva žalobcu na odstránenie závadného stavu funkčnosti vzduchotechniky s tým, že ak vadu neodstráni, bude žalovaný musieť túto vadu odstrániť prostredníctvom externej firmy a náklady spojené s ich odstránením

si bude nárokovať v zmysle Zmluvy o dielo zo dňa 7.9.2007, podľa Článku IX. bod 9.6.. K výzvam žalovaného adresovaným žalobcovi na odstránenie väd pristupuje aj list zo dňa 26.09.2011 (č.l. 114 spisu), ktorým žalovaný vyzýval žalobcu na okamžité odstránenie vady diela, keďže vzhľadom na výkon vzduchotechniky stavba nie je spôsobilá na riadne užívanie.

43. Krajský súd k týmto záverom poukazuje primerane na uznesenie NS SR sp. zn. 4Obdo/52/2018 zo dňa 29. novembra 2018, podľa ktorého vo všeobecnosti platí, že výklad právneho úkonu môže smerovať len k objasneniu toho, čo bolo v úkone prejavené. Výkladom právneho úkonu ale nemožno meniť zmysel právneho úkonu, dotvárať alebo doplňovať jeho obsah, či meniť obsah inak jasného a zrozumiteľného právneho úkonu. Výklad sa nemôže týkať tej časti právneho úkonu, ktorá v ňom nie je (uznesenie NS SR sp. zn. 8Cdo/79/2017 z 27.06.2018).

44. Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo nepochybné, že žalobca k odstráneniu väd nepristúpil, resp. uplatnené vady diela žalovaným neodstránil. V uzavretej Zmluve o dielo medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 7.9.2007 v Článku IX. bodu 9.6., bol dohodnutý spôsob riešenia nároku na zľavu z ceny diela. Z dôvodu, že žalobca nepristúpil k odstráneniu vadnosti diela, tak bolo namieste, ak po opakovaných výzvach žalovaný zvolil zmluvne dohodnutý spôsob v zmysle Článku IX. bodu 9.6. uzavretej Zmluvy o dielo so žalobcom, podľa ktorého ak žalobca vady neodstráni, zabezpečí ich odstránenie žalovaný a nárok z titulu zabezpečenia odstránenia týchto väd si jednostranne započíta žalovaný proti pohľadávke žalobcu ako zhotoviteľa, na zapltenie splatnej časti diela. Takto zmluvne dohodnutým spôsobom žalovaný aj postupoval, keď si nárok z titulu zodpovednosti za vady diela, a to nárok na zľavu z ceny diela, započítal úkonom jednostranného započítania zo dňa 22.11.2012. Tento jednostranný úkon započítania neodporoval ani zákonu a ani zmluvnému dojednaniu a ani Dohode o urovnaní zo dňa 22.01.2010, ktorá tento spôsob nevyučovala, ak sa netýkala ďalších práv a povinností vzniknutých zo Zmluvy o dielo zo dňa 7.9.2007, a to zodpovednostných nárokov žalovaného voči žalobcovi. Vadnosť diela, a to vo vadnosti vzduchotechniky bola preukázaná. Bolo preukázané, že žalovaným uplatnený zodpovednostný nárok na odstránenie tejto vady žalobca nerealizoval. Ak žalobca k odstráneniu vady nepristúpil, žalovaný uplatnil zľavu z ceny vadného plnenia, ktorú úkonom započítania zo dňa 22.11.2012 použil proti pohľadávke žalobcu. Z dôvodu, že bola rozporovaná výška zľavy z ceny diela uplatňovaná žalovaným, na jej ustálenie, a to stanovenie výšky zľavy z ceny diela v časti vzduchotechniky bolo vykonané znalecké dokazovanie. Okresný súd uznesením o nariadení znaleckého dokazovania č.k. 9Cb/233/2012-313 zo dňa 15.3.2016 vyčerpávajúcím a zákonným spôsobom uložil úlohu súdom ustanovenému znalcovi, spolu aj s odôvodnením, keď v súlade so zákonným ust. § 439 ods. 1 Obchodného zákonníka, použiteľným aj pri vadách diela, v zmysle ust. § 564 Obchodného zákonníka, bola uložená znalecká úloha v určení zľavy z ceny diela, ktorá zodpovedá rozdielu medzi hodnotou, ktorú by malo mať dielo bez väd a hodnotou, ktorú má dielo dodané s vadami, pričom pre určenie hodnôt je rozhodujúci čas, v ktorom sa malo uskutočniť riadne plnenie.

45. Spornosť výšky uplatnenej zľavy z titulu vadného plnenia bola riešená odborným znaleckým posudkom okresným súdom ustanoveného znalca. Podľa uznesenia okresného súdu, ktorým bolo nariadené znalecké dokazovanie, v rámci poučenia bolo uvedené, že je možné vzniesť námietky voči osobe znalca. Uznesenie okresného súdu o nariadení znaleckého dokazovania č.k. 9Cb/233/2012-313 zo dňa 15.3.2016, s ustanovením osoby znalca, bolo doručené obidvom sporovým stranám. Žalobca po doručení tohto uznesenia okresného súdu nevzniesol námietky voči osobe znalca. Ak túto možnosť žalobca nevyužil, tak následne v odvolacom konaní nie je možné sa relevantne brániť námietkami voči (ne)odbornosti okresným súdom ustanoveného znalca. Na tento odvolací dôvod krajský súd neprihliadal. Z vyjadrení okresným súdom ustanoveného znalca podľa č.l. 638 spisu vyplýva, že znalec vychádzal zo všetkých údajov v spise. Tieto neboli selektívne vyberané. Súdom ustanovený znalec Ing. Ivan Čierny zotrval na svojich záveroch. Čo bolo podstatné, že sa vyjadril k vadnosti diela a určenia zľavy, jej výšky. Výška zľavy z ceny diela bola podľa výsledkov dokazovania ustálená. Vo vzťahu k súkromnému Znaleckému posudku č. 7/2018 predloženému žalobcom, vypracovaným Dipl. Ing. Alexandrom Skysľakom, sa poukazuje na zápisnicu o súdnom pojednávaní zo dňa 21.11.2018 (č.l. 637 spisu). Tento dôkaz súkromného znaleckého posudku bol vykonávaný pred okresným súdom. Potvrzuje to aj vyjadrenie konajúcej sudkyne k súkromnému Znaleckému posudku č. 7/2018, ku ktorému bolo zo strany okresného súdu zhodnotené, že je zameraný iba na vyčíslenie vzduchotechniky, resp. výmeny a doplnenia vzduchotechniky bez stavebných prác, čo môže predstavovať značné náklady a ktoré sú súčasťou právneho posúdenia zľavy z ceny diela. Na tom istom pojednávaní konanom dňa 21.11.2018 sa zo strany okresného súdu uvádza, že súkromnoznalecký posudok predložený žalobcom

č. 7/2018 ako listina sa vykonala pred okresným súdom, bol ako dôkaz oboznámený. S týmto dôkazom sa oboznámil tak okresný súd, ako aj žalovaný. To, že súkromný znalecký posudok bol vykonaný, podľa krajského súdu potvrdzuje obsah zápisnice o pojednávaní konanom pred okresným súdom dňa 21.11.2018, pokiaľ sa k tomuto súkromnému znaleckému posudku vyjadroval nielen súd, ale aj žalovaný. Dodáva sa krajským súdom, že Znalecký posudok č. 7/2018 bol ako dôkaz na pojednávaní konanom dňa 21.11.2018 oboznámený a doručený zástupcovi žalovaného až na tomto pojednávaní z toho dôvodu, keď podľa konštatovania okresného súdu bol doručený na súd dňa 20.11.2018. V danej veci žalobca mal možnosť predísť spornosti nároku na zľavu z ceny diela, pokiaľ by na základe viacerých výziev žalovaného vadu odstránil. Týmto spôsobom nepostupoval. Ak žalovaný z titulu neodstránenia väd žalobcom si uplatňoval zľavu z ceny diela pre toto vadné plnenie zmluvne dohodnutým spôsobom, tak tomuto postupu žalovaného nebolo možné uprieť súdnu ochranu. K žalobcom predloženému súkromnému Znaleckému posudku č. 7/2018 je potrebné ešte dodať, že tento dôkaz, ktorý bol doručený okresnému súdu, ako aj žalovanému, bol dôkazom s ktorým sa oboznámil okresný súd, žalovaný. Bol dôkazom vykonaným okresným súdom, ním hodnotený a posudzovaný aj samotným žalovaným.

46. Okresný súd podľa názoru krajského súdu vykonal jednotlivé dôkazy, ktoré následne komplexne vyhodnotil vo vzájomnej súvislosti. Rovnako z dôkazov vykonaných pred okresným súdom nevyplýval odvolací dôvod žalobcu v tom, že by dohodou strán došlo k vylúčeniu ustanovenia § 439 ods. 4 Obchodného zákonníka. Tvrdenému vylúčeniu tohto zákonného ustanovenia nesvedčí ani obsah Dohody o urovaní uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 22.01.2010. Okresný súd preto správne poukázal na toto zákonné ustanovenie v odôvodnení svojho rozsudku. Výška uplatneného zodpovednostného nároku žalovaným, a to výška zľavy z ceny diela bola predmetom znaleckého dokazovania. Ak do doby odstránenia väd nie je povinnosť platiť cenu, jej časť, ktorá by zodpovedala nároku na zľavu, ak by vady neboli odstránené, čo bola skutkovo aj daná sporová vec, tak potom nemohlo nastať ani omeškanie žalovaného so zaplatením takejto časti ceny diela. Ak nenastalo omeškanie, tak následne potom nevznikli ani úroky z omeškania ktoré uplatňoval žalobca, spolu so zaplatením zostávajúcej časti ceny diela - zádržného. V Dohode o urovaní zo dňa 22.01.2010 vyjadrená splatnosť zádržného, a to sumy 15.710,- Eur, splatná dňa 15.08.2010, nevyklučuje aplikáciu ust. § 439 ods. 4 Obchodného zákonníka. Hoci zmluvné strany v Dohode o urovaní zo dňa 22.01.2010 vyjadrili, že zostatok zádržného v sume 15.710,- Eur je splatný dňa 15.08.2010, práve cez aplikáciu ust. § 439 ods. 4 Obchodného zákonníka, ktoré zákonné ustanovenie podľa záveru krajského súdu nebolo vylúčené, sa žalovanému umožňovalo, aby túto časť, resp. zvyšok ceny diela, tzv. zádržné, neuhradil. Táto hmotnoprávna situácia potom nemohla vyvolať ani omeškanie žalovaného so zaplatením zádržného - sumy 15.710,- Eur. Okresný súd preto pri akceptovaní úkonu započítania žalovaným listom žalovaného zo dňa 22.11.2012 správne skonštatoval stret a zánik pohľadávok na započítanie, t.j. zánik žalobcovej pohľadávky na zaplatenie sumy 15.710,- Eur, ktorá pohľadávka tu bola ako existentná a spôsobilá na započítanie bez úrokov z omeškania, ktoré nevznikli práve z titulu aplikácie ust. § 439 ods. 4 Obchodného zákonníka, s pohľadávkou žalovaného na zľavu z ceny diela. Správne preto vyjadril okresný súd v odseku 13. svojho odôvodnenia, že do doby odstránenia väd nebol žalovaný povinný platiť túto časť z ceny diela, a to zádržné 15.710,- Eur, ktorá časť ceny diela by zodpovedala jeho nároku na zľavu. Ak tu vznikla len istina žalobcu, a to zádržné v sume 15.710,- Eur, tak potom nebol zákonný priestor na to, aby sa okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku vyjadroval k úroku z omeškania, ktorý tu žalobcovi nevznikol.

47. Krajský súd uvádza, že ak Dohoda o urovaní zo dňa 22.01.2010 nevyklučovala zodpovednostný nárok žalovaného voči žalobcovi, potom nič nebránilo žalovanému si tento uplatniť voči žalobcovi podľa uzavretej Zmluvy o dielo zo dňa 7.9.2007, a to nárok na zľavu z ceny diela. Nebol relevantný ani odvolací dôvod žalobcu v tom, že by okresný súd nezdôvodnil výšku zľavy z ceny diela uplatnenú žalovaným, keďže tá vyplývala z výsledkov znaleckého dokazovania okresným súdom ustanoveného znalca Ing. Čierneho, podľa Znaleckého posudku č. 080/2017 (č.l. 355-419 spisu).

48. Nemožno súhlasiť ani s odvolacím dôvodom žalobcu, že by započítanie zľavy z ceny diela vylučovala Dohoda o urovaní zo dňa 22.01.2010. V prvom rade tu nie je možné akceptovať tvrdenia a argumentáciu žalobcu, že dochádza k zníženiu ceny diela. Ide tu o uplatnený zodpovednostný nárok žalovaného voči žalobcovi v rovine zľavy z ceny diela. Ide o samostatný nárok uplatnený žalovaným voči žalobcovi, ktorý mal svoj zmluvný, ako aj zákonný podklad a bol preukázaný na základe výsledkov vykonaného aj odborného znaleckého dokazovania.

49. Rovnako neopodstatnenosť odvolacieho dôvodu žalobcu krajský súd videl aj v tom, ak sa namietalo z jeho strany, že kumulatívne žalovaný uplatňoval zľavu z ceny diela a nárok na náhradu škody. Vzhľadom k charakteru vadnosti diela a výsledkov znaleckého dokazovania okresným súdom ustanoveného znalca Ing. Čierneho nesporne vyplynulo, že súčasťou žalovaným uplatnenej zľavy z ceny diela sú aj náklady stavebné. Vyplýva to z toho, že predmetom diela bolo vykonanie stavby, nielen parciálne plnenie vzduchotechniky, tak ako to vecne správne vyjadril aj okresný súd na strane 14 svojho rozsudku. Žalovaným uplatnená zľava z ceny diela, ktorá v sebe obsahuje náklady, nie je uplatnením nároku na náhradu škody, ako to mylne uvádza žalobca, ale je uplatnením zľavy z ceny diela.

50. K odvolaciemu dôvodu žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci sa krajským súdom uvádza, že aplikácia právnych noriem, podľa ktorých okresný súd posúdil zistený skutkový stav veci, bola správna. Pre uplatnenú námietku započítania z titulu vadnosti diela a z tohto titulu uplatnenej zľavy z ceny diela okresný súd správnym spôsobom aplikoval ust. § 560, § 564 Obchodného zákonníka. V zhrňujúcich záveroch krajský súd uvádza, že žalovaný uplatnil proti žalobcovi ako zhotoviteľovi diela nárok na odstránenie väd diela. Žalovaný opakovane vyzýval žalobcu na odstránenie vady diela, a to nedostatočný chladiaci výkon vzduchotechniky. Žalovaný zodpovednostný nárok voči žalobcovi uplatnil listami zo dňa 15.04.2009, zo dňa 08.12.2009, zo dňa 04.05.2010, keď žiadal o odstránenie vady vzduchotechniky. Vadnosť plnenia, včasné uplatnenie zodpovednostného nároku žalovaným v záručnej dobe a bez zbytočného odkladu po zistení nedostatočnosti výkonu chladenia vzduchotechniky, porušenie povinnosti žalobcu vykonať dielo riadne, neodstránenie väd žalobcom, výška zľavy z ceny diela, ako základné predpoklady boli podľa výsledkov vykonaného dokazovania preukázané k tomu, aby okresný súd mohol konštatovať opodstatnenosť úkonu započítania uskutočneného žalovaným listom zo dňa 22.11.2012. To, že žalovaný uskutočnil včasné uplatnenie zodpovednostného nároku vyplýva aj zo samotného vyjadrenia žalobcu, ktorý na pojednávaní konanom pred okresným súdom dňa 30.9.2013 uviedol, že vada nebola rozporovaná, len nárok na zľavu z ceny diela. Zadané znalecké dokazovanie okresným súdom ustanoveným znalcom bolo riešením súvisiacim so základnými podmienkami vzniku zodpovednosti žalobcu za vady v rozsahu existencie väd. Existencia väd bola preukázaná na základe vykonaného dokazovania, uzavretej Zmluvy o dielo medzi žalobcom a žalovaným, znaleckým dokazovaním okresným súdom ustanoveného znalca, podľa projektovej dokumentácie stavby. K súkromnému Znaleckému posudku č. 7/2018 znalca Dip. Ing. Alexandra Skysľaka okresný súd správne skonštatoval, že ním bola riešená len parciálna otázka vo vzťahu k vzduchotechnike bez stavebných úprav a tomu zodpovedajúcich nákladov, resp. nebol zohľadnený rozdiel ceny diela (stavby) s vadnou vzduchotechnikou a bez tejto vady.

51. Vyvodený skutkový záver z výsledkov dokazovania pred okresným súdom bol vecne správny. Právne posúdenie veci vychádzalo z aplikácie správnych zákonných ustanovení vyjadrených okresným súdom v napadnutom rozsudku. Okresný súd na riadne a úplne zistený skutkový stav veci správne aplikoval aj rozhodné ustanovenia Obchodného zákonníka. Ani jeden z procesnoprávných, ani hmotnoprávných odvolacích dôvodov nebol relevantný, preto krajský súd vo vyvolanom odvolacom konaní rozsudok okresného súdu, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá, potvrdil ako vecne správne rozhodnutie. V podrobnostiach správne prijatých skutkových aj právnych záverov krajský súd odkazuje na odôvodnenie rozsudku okresného súdu, s ktorým sa stotožňuje.

52. Vecne správny bol aj výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania. Strana má nárok na náhradu trov konania voči protistrane v prípade jej úspechu v konaní. Plný úspech žalobcu vo veci znamená, že nárok uplatnený žalobcom bol v plnej výške žalobcovi rozsudkom priznaný. Plný úspech žalovaného znamená, že žaloba žalobcu bola v plnom rozsahu zamietnutá. Za stavu tejto sporovej veci, keď žaloba žalobcu bola zamietnutá vzhľadom na to, že nedošlo k odstráneniu väd diela žalobcom a žalovaný si uplatnil nárok na zľavu z ceny diela, ktorý aj úkonom započítal, ktoré započítanie spôsobilo stret a zánik žalobcovej pohľadávky, tak je nepochybné, že boli tu okolnosti v prospech žalovaného. Z titulu úspechu žalovaného, ak žaloba žalobcu bola zamietnutá, je nesporné, že bol to žalovaný, ktorý má proti žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania. Ak zodpovednostný nárok bol žalovanému priznaný, tak potom aj výroková časť rozsudku okresného súdu o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania priznaného v rozsahu 100 % žalovanému proti žalobcovi, bola vecne správna a krajským súdom potvrdená. V podstate v sporovom konaní sa posudzovalo, či jednostranným úkonom započítania uskutočneným žalovaným listom zo dňa 22.11.2012 zanikla žalobcova pohľadávka. Výsledky dokazovania preukázali, že nastali účinky jednostranného úkonu započítania, uskutočneného žalovaným listom zo dňa 22.11.2012, keď opodstatnenosť žalovaným uplatnenej zľavy z ceny diela

vyvolala zánik žalobcovej pohľadávky na zostatok ceny diela, tzv. zádržného. Pohľadávka žalobcu na zádržné s pohľadávkou žalovaného na zľavu z ceny diela vzájomne zanikli započítaním, ktoré uskutočnil žalovaný listom zo dňa 22.11.2012, keď išlo o pohľadávky vzájomné, u ktorých nastal stret a následne zánik. Krajský súd nezistil relevantné dôvody (a takými neboli ani tie, ktoré uvádzal žalobca v odvolaní), pre ktoré by nebolo namieste priznať žalovanému voči žalobcovi 100% nárok na náhradu trov súdneho konania, ak zamietnutím žaloby sa žalobca stal neúspešnou stranou sporu.

53. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorému voči žalobcovi bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov konania rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, za aplikácie ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.